

Цигарка

Юрій Завадський

Хвилююся.

Вулиця безіменна, як жарівка сорок ват,
для мене пряма, часом ні,
за мінусом двох
іржавих вантажівок.

Прикро, коли скло надтріснуте,
для вас, без ніг і голів.

Автобус, налитий мастилом по шиби,
котрого нема як утилізувати.

Вчора вітряно, і неодмінно
набридливий машинний переклад,
і звідти кілька корисних слів.

Вона собі прикурює потаємно
за гаражем тонку цигарку.

Ця вулиця непомітна, монотонна реклама
побутової хімії.

Вітряно.